

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1259/2019
20.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Драгане Маринковић, Звездане Лутовац и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Мрвошевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа Ужице, Полицијска станица Ариље, чији је заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради исплате, одлучујући о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2858/18 од 22.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2858/18 од 22.11.2018. године, као о изузетно дозвољенима.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије парничних странака изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2858/18 од 22.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2858/18 од 22.11.2018. године одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Пожеги П1 163/18 од 11.06.2018. године, којом је ставом првим изреке обавезана тужена да тужиоцу, по основу накнаде за прековремени рад, рад ноћу и на дане државних и верских празника, за период од 05.02.2015. године до 05.02.2018. године, исплати одређене месечне износе, са припадајућом законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа па до исплате, све ближе наведено у овом ставу изреке, под тачкама 1, 2. и 3. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтеви да се обавезе тужена да тужиоцу по основу сменског рада у истом периоду исплати одређене појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа па до исплате, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове

парничног поступка у износу од 15.245,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, парничне странке су благовремено изјавиле ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизијама одлучи као о изузетно дозвољенима, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизијама парничних странака е као о изузетно дозвољенима, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП).

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе, у којој је расправљено питање права полицајаца и овлашћених службених лица на увећану плату за ноћни рад, рад на дан државног и верског празника, прековремени рад, рад у сменама, дежурства, приправности и друге видове нередовности у раду. Како су нижестепене пресуде донете у складу са усаглашеном судском праксом, ни прихватање одлучивања о ревизијама парничних странака као изузетно дозвољенима не би утицало на другачији исход спора.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1.и 3.)

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба је поднета 05.02.2018. године, у којој је као вредност предмета спора наведен износ од 48.157,00 динара. Поднеском од 08.05.2018. године тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева о којем је одлучено првостепеном пресудом донетом 11.06.2018. године. Другостепена пресуда донета је 22.11.2018. године.

На дан преиначења тужбе 1 еврo је, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 118,1451 динара Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у односу на тужиоца износи 414.711,65 динара односно 3.510,19 евра, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у односу на тужену износи 23.383,93 динара, односно 197,93 евра.

Како вредност предмета спора побијених делова правноснаже пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизије парничних странака нису дозвољене.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић